

Op de onderzijde van de voorvleugel het derde oogje van f. *decorata* Caruel en in iedere cel een vlekje wortelwaarts van de donkere achterrand.

Op de onderzijde van de achtervleugel ontbreekt de eerste dwarslijn vanaf de wortel en de tweede dwarslijn is zwaarder aangegeven. De zwarte omranding van de witte oogkernen ontbreekt.

Nog iets over de kweek. Ik zette het ♀ in een pot met *Poa annua* L. (straatgras) en na 3 dagen had ik 14 eieren. Daarna ging het dier zo hevig vliegen in de pot, dat ik bang werd dat het te zeer beschadigd zou worden, waarom ik het doodde. Uit de 14 eieren had ik omstreeks 8 juli 14 poppen, die op 17 juli begonnen uit te komen. Ik kreeg 14 typische dieren, 6 ♀♀ en 8 ♂♂. Helaas slaagde ik er niet in om een copulatie tot stand te brengen. Het was daarvoor wel gelukt bij een andere kweek van dezelfde soort, waarvan de ouders beide typisch getekend waren.

Summary

A ♀ of *Dira megera* L., belonging to f. *lugens* Obthr., was taken at Amsterdam on May 24th, 1959.

The ground colour of the fore wing is covered with the dark brown colour of the normal markings with the exception of the centre and a narrow band behind the second cross-line. The hindwing is completely dark brown with the exception of narrow circles round the eye-spots.

Holotype: ♀, 24.V.1959, Amsterdam, in the writer's collection.

Amsterdam-W, Westlandgracht 175 II.

[Behalve de weinige Nederlandse exemplaren ken ik uit de buitenlandse literatuur alleen het door OBERTHÜR afgebeelde ♀, afkomstig van Reichenbach in Silezië, en een Engels ♂, afgebeeld door BARRETT in Lep. Brit. Islands 1, pl. 32, fig. 1c (1893), afkomstig uit de collectie-WEBB, een van de beroemde oude Engelse verzamelingen.

Hoewel de kweekproef van de heer PEERDEMAN niet volledig het bewijs levert, omdat de F₂-generatie niet gekweekt kon worden, is het toch wel haast zeker, dat de vorm recessief is ten opzichte van de normale. De niet-afwijkende F₁-generatie, de grote zeldzaamheid van de vorm en ook de onmogelijkheid om een copulatie tot stand te brengen zijn alle factoren, welke in die richting wijzen. — LPK.]

Rhinonyssus rhinolethrum (Trouessart, 1895). Deze in de neusholte van Anatidae parasiterende mijt werd door mij vastgesteld bij de zeeëend *Oidemia nigra*. Op grond van de uitvoerige publicatie van STRANDTMANN (*J. Parasitol.*, 37 : 129 (1951)) moet geconcludeerd worden, dat *Oidemia nigra* een nieuwe gastheer voor *Rhinonyssus rhinolethrum* is. De gevonden exemplaren wijken op enkele punten af van die uit de meeste andere Anatidae: 1) de anaalplaat is breder, 2) op de anaalplaat staan de anale setae, 3) vaak is een oneven seta aanwezig en 4) er zijn gemiddeld meer ventrale setae dan in de regel gevonden worden. Dit afwijkende uiterlijk van de mijten werd ook door STRANDTMANN (1951) waargenomen, n.l. bij exemplaren uit *Anas carolinensis*.

J. JANSSEN JR., Instituut voor Veterinaire Parasitologie en Parasitaire Ziekten der Rijks Universiteit te Utrecht.